

[Alfred Bøgh.]

og vanskeligheder ved den ny lov, har været at få pelsdyrene placeret indenfor lovens rammer. Det er sikkert meget vanskeligt at finde en løsning af det spørgsmål, som tilfredsstiller alle parter. Vi ser, at pelsdyravlernes, jægerens og også tildels frugtavlernes interesser tørner sammen. Der er i folketinget blevet foretaget den ændring, at pelsdyr, der er undsluppet, ikke må betragtes som vildt, før der er gået 2 måneder — det var efter forslaget 1 måned. Det vil iøvrigt sikkert blive vanskeligt for en jæger at konstatere, om et pelsdyr har været undsluppet i 1 eller 2 måneder.

Men ellers anser jeg det for at være en meget hensigtsmæssig lov, for så vidt angår vurderingen af de skader, der indtræffer. Det er praktisk, at det er mænd fra kommunen, der foretager vurderingen.

Jeg anser også den tilføjelse, der er sket i det andet høje ting om tilkaldelse af sagkyndig bistand, for at være meget praktisk. Almindeligvis vil man kunne orde tingene uden den sagkyndige bistand, men der kan forekomme tilfælde, hvor det vil være formålstjenligt at have den — jeg tænker på sådan noget som medicinalplanter. Det kan f. eks. godt blive vanskeligt for almindelige landmænd at bedømme, hvor megen skade der er sket ved, at en valmuemark er blevet trådt ned af en snes køer.

De fleste er tilhængere af, at den slags sager ordnes praktisk og let, og det mener jeg også at lovforslaget åbner adgang til. Jeg mener ikke, at retsbevidstheden krænkkes på nogen måde, idet det af lovforslaget fremgår, at erstatningens størrelse kan indankes for de civile domstole.

Jeg skal ikke sætte mig imod, at sagen også her i tinget underkastes en kort udvalgsbehandling, under hvilken man kan komme nærmere ind på enkelthederne. Af forhandlingerne i folketinget fremgår det, at der har hersket nogen uenighed om, hvorvidt værdien af det pelsdyr, der nedskydes, fordi det betragtes som vildt, skal gå tilbage til ejeren, hvis det erkendes, hvem dyret tilhører. Det er måske også et spørgsmål, man kan drøfte i udvalget.

I det store og hele finder jeg, at det er et udmærket lovforslag med et praktisk og godt indhold, og jeg kan på mit partis vegne tilsige en hurtig og velvillig behandling af det.

Korsgaard: Jeg kan ikke sige andet, end at vi indenfor mit parti finder det rimeligt, at loven om mark- og vejfred føres à jour, og at der i den nye lov optages bestemmelser, som bringer loven mere i kontakt med livet, som det leves i dag.

Der er dog enkeltheder i lovforslaget, som jeg ikke er helt glad for, men det er måske fordi jeg knap nok forstår det. En af disse ting vil jeg tillade mig allerede her at nævne; det er lovforslagets § 15, hvor der i stk. 3 står:

„Tilsvarende bestemmelser kan i politivedtægten fastsættes for private veje, der er åbne for almindelig færdsel.“

Nu ved jeg knap nok, hvad man i lovforslaget forstår ved en vej, der er åben for almindelig færdsel, og jeg tillader mig da at spørge: Skal det forstås således, at en privat vej, ad hvilken enkelte er udelukkende berettigede til at færdes, er åben for almindelig færdsel? Hvis det er tilfældet, synes jeg bestemt, det er en lidt stram bestemmelse. Jeg synes, det er urimeligt, at man skal gå både til sogneråd og til politi for at få adgang til græsning på arealer, som hører til sådanne veje. Mon ikke sognerådet alene skulle kunne give en sådan tilladelse? På de stærkt befærdede veje er det vel rimeligt, at man også rådfører sig med politiet, så det skal jeg for så vidt ikke sige noget til; men at man skal til politimesteren for at få tilladelse til græsning af kreaturer og andre husdyr ved veje, hvortil enkelte er udelukkende berettigede, det synes jeg er lige stærkt nok. Nå, det er jo en af de ting, vi kan drøfte i udvalget.

I § 17 er der efter min mening også en noget stærk bestemmelse. Jeg skal nu ikke sige noget derimod; jeg hilser endda tværtimod med tilfredshed, at man der indfører den bestemmelse, at enhver, der ulovligt færdes på anden mands grund, kan drages til ansvar for det.

I det hele taget kan jeg, som jeg allerede har sagt, give udtryk for min tilfredshed med lovforslaget.

Jeg ser, at der et par steder i lovforslaget tillægges ministeren bemyndigelse til at ændre dette eller hint; det står således i § 8 og § 28. Det er selvfølgelig rart for en landbrugsminister at have en bestemmelse om, at han kan ændre denne eller hin lovbestemmelse. Jeg vil dog ikke tro, at den højtærede landbrugsminister har været så for-